

เมื่อการลงทุนในต่างประเทศของจีนก้าวทาบชั้นการลงทุนของต่างชาติในจีน

ย้อนกลับไปราว ๒๐ ปีที่แล้ว เรามักได้ยินแต่ข่าวการลงทุนโดยตรงของต่างประเทศ (Foreign Direct Investment: FDI) ที่หลั่งไหลเข้าสู่จีนเพิ่มขึ้นไม่เว้นแต่ละวัน แต่ดูเหมือนว่าระยะหลัง ข่าวการลงทุนในต่างประเทศ (Outbound Direct Investment: ODI) ของจีนดูจะถูกตีพิมพ์บ่อยขึ้นจนหลายคนเริ่มสงสัยว่า จีนออกไปลงทุนมากจริงสมคำร่ำลือเพียงใด จีนจะเดินหน้าลงทุนในต่างประเทศเพื่อลดแรงกดดันจากการเพิ่มค่าของเงินหยวนเฉกเช่นเดียวกับที่ญี่ปุ่นเคยทำกับเงินเยนหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่ญี่ปุ่นเคยประสบหลังการขยายการลงทุนฯ จะหมุนวนกลับมาเกิดกับจีนอีกหรือไม่ และเมื่อไหร่ที่การลงทุนฯ ของจีนจะมีมูลค่าที่ทัดเทียมเม็ดเงินลงทุนของต่างประเทศที่เข้าสู่จีน ...

การลงทุน ... บทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจจีน

ในปี ๒๕๕๖ การลงทุนมีบทบาทต่อการเติบโตของเศรษฐกิจจีนในระดับที่สูงขึ้น โดยมีสัดส่วนต่อจีดีพีเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๕๐.๔ ในปี ๒๕๕๕ เป็นร้อยละ ๕๔.๔ ขณะเดียวกัน ในส่วนของภาคการต่างประเทศ FDI และ ODI ของจีนยังคงมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของจีนและของโลก โดยเติบโตในอัตราที่สูงกว่าอัตราเฉลี่ยของโลก

ต่างชาติเข้าจีน ... เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง ข้อมูลของกระทรวงพาณิชย์จีนระบุว่า ในปี ๒๕๕๖ FDI เข้าจีนมีมูลค่า ๑๑๗,๕๕๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขยายตัวในอัตราร้อยละ ๕.๓ เมื่อเทียบกับของปีที่

ผ่านมา โดยจำแนกเป็น FDI จากสหภาพยุโรปกว่า ๗,๒๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๘.๑ และจากสหรัฐฯ กว่า ๓,๔๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ ๗.๑ เมื่อเทียบกับของปีที่ผ่านมา ซึ่งนั่นเท่ากับว่า นับแต่ปี ๒๕๕๔ FDI ในจีนมีมูลค่ามากกว่า ๑๑๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี จึงพออนุมานได้ว่า นักลงทุนต่างชาติมีความมั่นใจในศักยภาพทางเศรษฐกิจของจีนในระยะยาวอยู่มาก

ทั้งนี้ จุดแข็งสำคัญที่ทำให้จีนยังคงได้รับความไว้วางใจจากนักลงทุนต่างประเทศ ได้แก่ ตลาดภายในประเทศที่ใหญ่และเติบโต แรงงานฝีมือจำนวนมาก และโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดี โดยจีนสามารถยึดตำแหน่งประเทศที่รองรับการลงทุนจากต่างประเทศอันดับที่ ๒ ของโลกรองจากสหรัฐฯ ไว้ได้อย่างเหนียวแน่น

มูลค่าการลงทุนโดยตรงของต่างประเทศเข้าสู่จีน ระหว่างปี ๒๕๕๒-๒๕๕๖

	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖
มูลค่า (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	๙๑.๘	๑๐๘.๘	๑๑๖.๐	๑๑๑.๗	๑๑๗.๖

ในปี ๒๕๕๖ FDI จาก ๑๐ ประเทศ/เขตเศรษฐกิจในเอเชีย (ฮ่องกง มาเก๊า ไต้หวัน ญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และเกาหลีใต้) มีมูลค่ารวมกว่า ๑๐๒,๕๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๑ เมื่อเทียบกับของปีก่อน ขณะที่ FDI จากสหภาพยุโรป และสหรัฐฯ ส่งสัญญาณการฟื้นตัว

โดย FDI จากสหภาพยุโรป (๒๘ ประเทศ) มีมูลค่ารวมกว่า ๗,๒๐๐ ล้านเหรียญ ขยายตัวถึงร้อยละ ๑๘.๑ เมื่อเทียบกับของปีที่ผ่านมา ขณะที่ FDI จากสหรัฐฯ ที่เข้าสู่จีนมีมูลค่า ๓,๓๕๐ ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๑ เมื่อเทียบกับของปีก่อน

มูลค่าการลงทุนโดยตรงของต่างประเทศในจีนที่สำคัญในปี ๒๕๕๖

ประเทศ/เศรษฐกิจ	มูลค่า (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
สหรัฐฯ	๓,๓๕๔	๗.๑
สหภาพยุโรป (๒๘ ประเทศ)	๗,๒๑๔	๑๘.๑
เอเชียตะวันออก (๑๐ ประเทศ)	๑๐๒,๕๒๓	๗.๑
- ฮ่องกง (ประมาณการณ)	๗๗,๐๐๐	๙.๙
- สิงคโปร์	๗,๓๒๗	๑๒.๑
- ญี่ปุ่น	๗,๐๖๔	-๔.๓
- เกาหลีใต้	๓,๐๕๙	-๐.๒
- ไทย	๔๘๓	๓๘๙.๓

ในเชิงภูมิศาสตร์ FDI ในด้านซีกตะวันออกของจีน ยังคงได้รับความสนใจจากต่างชาติอย่างมาก โดยมีมูลค่าราว ๙๖,๙๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๗ เมื่อเทียบกับของปีที่ผ่านมา และคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ ๘๒.๔ ของ FDI โดยรวมที่หลั่งไหลเข้าสู่จีน ขณะที่ FDI ในพื้นที่ตอนกลางและซีกตะวันตกของ

จีนยังขยายตัวสูงกว่าอัตราเฉลี่ยของทั้งประเทศอยู่เล็กน้อย โดย FDI ที่เข้าไปยังพื้นที่ตอนกลางมีมูลค่า ๑๐,๑๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๘.๘ และเข้าไปยังซีกตะวันตกของจีนมีมูลค่า ๑๐,๖๑๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ ๗ เมื่อเทียบกับของปีก่อน

มูลค่าการลงทุนโดยตรงในจีนในปี ๒๕๕๖ จำแนกรายภูมิภาค

ภูมิภาค	มูลค่า (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	อัตราการเปลี่ยนแปลง สัดส่วน (ร้อยละ) (ร้อยละ)	
ตะวันออก	๙๖,๙๐๐	๔.๗	๘๒.๔
ตอนกลาง	๑๐,๑๐๐	๘.๘	๘.๖
ตะวันตก	๑๐,๖๑๐	๗.๐	๙.๐

ประเด็นที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งก็คือ ปี ๒๕๕๖ นับเป็นปีแรกที่ FDI ของภาคบริการมีสัดส่วนเกินกว่าครึ่งหนึ่งของ FDI โดยรวม กล่าวคือ FDI ในภาคบริการมีมูลค่าเกือบ ๖๑,๕๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๔.๒ เมื่อเทียบกับของปีก่อน และมีสัดส่วนถึงร้อยละ ๕๒.๓ ของ FDI โดยรวม ขณะที่ FDI ในภาคการผลิตมีมูลค่าราว ๔๕,๖๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงร้อยละ -๖.๘ เมื่อเทียบกับของปีก่อน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๓๘.๗ ของ FDI โดยรวม

ทั้งนี้ ในส่วนของ FDI ภาคการเกษตรมีมูลค่าเพียง ๑,๘๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงร้อยละ -๑๒.๗ เมื่อเทียบกับของปีก่อน ซึ่งหากเรามองว่า FDI มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาและกำหนดทิศทางการเติบโตทางเศรษฐกิจของจีนในช่วงที่ผ่านมาและในอนาคต ก็สะท้อนว่าโครงสร้างเศรษฐกิจจีนกำลังเปลี่ยนจากการพึ่งพาภาคการผลิตเป็นภาคบริการมากขึ้นโดยลำดับ

ทุนจีนออกต่างประเทศ ... พุ่งทะยาน ข้อมูลของกระทรวงพาณิชย์จีนระบุว่า ในปี ๒๕๕๖ ODI ของจีนในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับภาคการเงินมีมูลค่าเกือบ ๙๐,๒๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เติบโตร้อยละ ๑๖.๘ เมื่อเทียบกับของปีก่อน เติบโตต่อเนื่องเป็นปีที่ ๑๒ ส่งผลให้จีนก้าวขึ้นมาเป็นประเทศที่ออกไปลงทุนในต่างประเทศมากเป็นอันดับที่ ๓ ของโลก รองจากสหรัฐฯ และญี่ปุ่น โดยมีกิจการถึง ๕,๐๙๐ รายที่ออกไปลงทุนใน ๑๕๖ ประเทศ/เขตเศรษฐกิจ

มูลค่าการลงทุนของจีนในต่างประเทศ ระหว่างปี ๒๕๕๒-๒๕๕๖

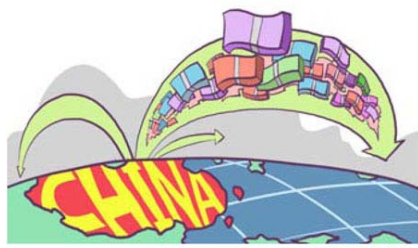
	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖
มูลค่า (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	๔๓.๓	๕๙.๐	๖๐.๑	๗๗.๒	๙๐.๒

ในเชิงภูมิศาสตร์ ODI ของจีนกระจุกตัวอยู่ในฮ่องกง เอเชียกลาง สหภาพยุโรป สหรัฐฯ รัสเซีย และญี่ปุ่น โดยมีมูลค่ารวม ๖๕,๔๕๐ ล้านเหรียญสหรัฐฯ คิดเป็นสัดส่วนรวมเกือบ ๓ ใน ๔ ของ ODI โดยรวมของจีน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๙.๑ เมื่อเทียบกับของปีก่อน โดย ODI ที่เข้าสู่บางประเทศดังกล่าวขยายตัวในอัตราที่สูงมาก เช่น รัสเซีย ร้อยละ ๕๑๘.๒ สหรัฐฯ ร้อยละ ๑๒๕ ออสเตรเลีย ร้อยละ ๘๒.๔ และอาเซียนร้อยละ ๒๙.๙ เมื่อเทียบกับของปีก่อน อย่างไรก็ตาม ODI ที่เข้าสู่ฮ่องกง สหภาพยุโรป และญี่ปุ่นกลับลดลงร้อยละ -๖.๐ ร้อยละ -๑๓.๖ และร้อยละ -๒๓.๕ ตามลำดับ

นอกจากนี้ ในแง่ของประเภทองค์กร รัฐวิสาหกิจยังคงมีบทบาทต่อการ “บุกโลก” อยู่ค่อนข้างมาก โดย ODI ของรัฐวิสาหกิจจีนมีมูลค่ารวมราว ๓๒,๙๗๐ ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๖.๙ จากของปีก่อน โดยมาจาก ๓ มณฑลของจีนได้แก่ กวางตุ้ง (Guangdong) ซานตง (Shandong) และเจียงซู (Jiangsu) เป็นหลัก ขณะเดียวกันหากพิจารณาในเชิงสัดส่วนแล้วก็พบว่า บทบาทของรัฐวิสาหกิจดังกล่าวมีแนวโน้มลดลง โดยลดลงจากร้อยละ ๙๔ ของเม็ดเงินลงทุนในต่างประเทศโดยรวมเมื่อปี ๒๕๕๔ เหลือร้อยละ ๓๖.๖ ในปี ๒๕๕๖

๓๕ ปีแห่งการเปลี่ยนแปลง ... พลิกผันเชิงโครงสร้าง

การเปลี่ยนแปลง ... จนยากจะคาดเดา นับแต่จีนเปิดประตูเศรษฐกิจกับต่างประเทศในช่วงกว่า ๓ ทศวรรษที่ผ่านมา โครงสร้าง ODI ได้เปลี่ยนแปลงไปมากมายหลายมิติ โดยในเชิงมูลค่า ODI ของจีนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากเฉลี่ยปีละ ๒,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในช่วงทศวรรษ ๑๙๙๐ เป็นเฉลี่ยกว่า ๒๔,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐฯ ต่อปีในช่วงทศวรรษ ๒๐๐๐ และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นต่อไป

นับแต่ปี ๒๕๕๐ ODI ของจีนเติบโตอย่างต่อเนื่องในอัตราที่สูง โดยเพิ่มขึ้นจากเพียง ๒๒,๕๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี ๒๕๕๐ ซึ่งเท่ากับว่า ODI ของจีนขยายตัวถึงกว่า ๔ เท่าตัวในช่วงเวลาเพียง ๖ ปี ผมเชื่อว่าหากมองย้อนกลับไปต่อนั้นผู้อ่านหลายท่านเองก็คงนึกไม่ถึงว่า ODI ของจีนจะสามารถพุ่งทะยานรวดเร็วได้ถึงปานนี้

ในเชิงนโยบาย รัฐบาลจีนได้ปรับเปลี่ยนทิศทาง ODI ของรัฐวิสาหกิจจากลักษณะของ “การคุมเข้ม” ไปเป็น “การส่งเสริม” มากขึ้นโดยลำดับ ทั้งนี้ นอกจากมาตรการผ่อนคลายนโยบาย ODI แล้ว ยังพบว่าจีนได้จัดตั้งกลไกการปล่อยสินเชื่อและกำหนดแหล่งเงินทุนใหม่ที่หลากหลายจากช่องทางเดิมอย่าง Asian Development Bank

(ADB) และธนาคารพาณิชย์ ขยายไปยังกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ (Sovereign Wealth Fund) และ “China-ASEAN Fund” (CAF) กองทุนเอกชนที่มีรัฐบาลจีน โดยธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าของจีน สนับสนุนให้จัดตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๕๕๒ เพื่อผลักดันให้กิจการของจีนออกไปลงทุนในต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการด้านโครงสร้างพื้นฐาน พลังงาน และแร่ธรรมชาติ

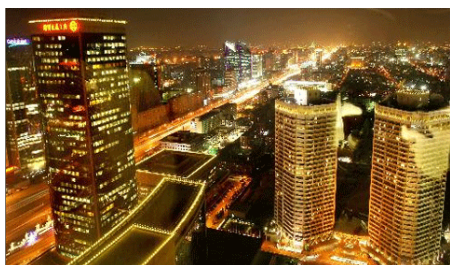
ในแง่ของประเภทธุรกิจ/อุตสาหกรรมที่จีนออกไปลงทุนฯ นั้น กิจการพลังงาน โดยเฉพาะ น้ำมันดิบ นับเป็นพระเอกในด้านนี้ ตามมาด้วยโลหะ โดยเฉพาะแร่เหล็ก ขณะที่เกษตรกรรมและเทคโนโลยี ซึ่งได้รับความสนใจจากทั่วโลก ขยายการลงทุนในโครงการขนาดใหญ่เช่นกัน

นอกจากนี้ ยังพบว่าองค์กรที่ออกไปลงทุนในต่างประเทศยังได้ขยายจากกลุ่ม “รัฐวิสาหกิจ” ของจีนในยุคแรกไปยัง “กิจการเอกชน” มากขึ้นโดยลำดับ ขณะเดียวกัน แหล่งรองรับ ODI ได้ขยายจากภูมิภาค “เอเชีย” ไปสู่หลากหลายประเทศ “ทั่วโลก” มากขึ้น อย่างไรก็ดี ODI ยังมีลักษณะกระจุกตัวอยู่ในฮ่องกง ซึ่งมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ ๖๕ ตามมาด้วยกลุ่มประเทศที่เป็น “สวรรค์ของนักลงทุน” (Tax Heavens) อีกราวร้อยละ ๑๒ ของการลงทุนฯ ทั้งหมด ซึ่งกรณีหลังนี้ ก็ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าไปเกี่ยวข้องกับการลักลอบนำเงินออกนอกประเทศอีกด้วย

อนาคตการลงทุนของจีน ... บุกโลก

นโยบายของรัฐ ... ตัดกำหนดทิศทาง ODI หากพิจารณาจากนโยบาย “บุกโลก” และเป้าหมาย ODI ตามแผนพัฒนา ๕ ปีฉบับที่ ๑๒ (ปี ๒๕๕๔-๒๕๕๘) ของรัฐบาลจีนที่กำหนดไว้ที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๗ ต่อปีแล้ว ก็คาดว่า ณ สิ้นแผนฯ ดังกล่าว มูลค่า ODI จะทะลุเป้าหมายดังกล่าวอย่างแน่นอน และมีมูลค่าสะสมรวมกว่า ๕๖๐,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐฯ ซึ่งเป็นระดับที่ใกล้เคียงกับ FDI ในจีน

นอกจากนี้ กระทรวงพาณิชย์ยังชี้แจงว่า รัฐบาลจีนจะเร่งสนับสนุน ODI ในช่วงแผนพัฒนาฉบับนี้ โดยการแนะนำและกระตุ้นให้กิจการจีนขยายความร่วมมือและการลงทุนในด้านการผลิต พลังงาน

วัฒนธรรม และวิศวกรรม เพื่อหวังเอาประโยชน์จากศักยภาพทางการตลาดและทรัพยากรของโลก อันจะเป็นการสร้างเสถียรภาพการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งการส่งเสริมการลงทุนในภาคธุรกิจ ซึ่งครอบคลุมถึงด้านการเงิน สถาปัตยกรรม การท่องเที่ยว การศึกษา และโทรคมนาคม

ในเชิงยุทธศาสตร์ รัฐบาลจีนให้ความสำคัญกับการเข้าสู่แหล่งอาหาร พลังงาน และแร่ธรรมชาติ รวมทั้งเทคโนโลยีระดับสูงอย่างชัดเจน การสนับสนุนส่งเสริม ODI ในอนาคตจึงจะยังคงสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ดังกล่าวอยู่ต่อไปเพราะภาครัฐของจีนนับว่ามีบทบาททั้งทางตรงและทางอ้อมต่อ ODI ของกิจการภาครัฐและเอกชน

นักวิชาการจึงต่างมั่นใจว่า ODI ของจีนจะมีบทบาทนำในอนาคต ซึ่งแม้ว่าการดำเนินการดังกล่าวจะไม่ช่วยขยายการเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศโดยตรง แต่จะช่วยให้จีน “ขยายปีก” ออกไปยังต่างประเทศได้กว้างไกลยิ่งขึ้น และเพิ่มเครือข่ายธุรกิจผ่านเทคโนโลยีและทักษะด้านการจัดการที่ทันสมัย นอกจากนี้ ODI ยังจะเป็นช่องทางให้รัฐบาลจีนสามารถผันเอาทุนสำรองเงินตราต่างประเทศที่มีอยู่ราว ๓.๘ ล้านล้านเหรียญสหรัฐฯ ออกไปลงทุนในต่างประเทศผ่านรัฐวิสาหกิจของตนได้มากขึ้น

การดำเนินการดังกล่าวจะเป็นการลดการพึ่งพาการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ ที่ดอกผลไม่ค่อยงอกเงย และผ่อนคลายแรงกดดันที่มีต่อการเพิ่มขึ้นของค่าเงินหยวนในอนาคต ซึ่งจะส่งผลให้มูลค่าและทิศทางการค้าโลกเปลี่ยนแปลงไป นอกจากการขยายตัวของ ODI ดังกล่าวแล้ว การเติบโตดังกล่าวยังช่วยลดแรงกดดันต่อการเพิ่มค่าของเงินหยวนอันเนื่องจากการเกินดุลการค้าจำนวนมหาศาลของจีนในแต่ละปี

มิฉะนั้นแล้ว เราอาจได้เห็นกระแสการย้าย/กระจายฐานการผลิตในอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้นของจีนไปยังประเทศที่มีค่าจ้างแรงงานที่ต่ำกว่าเพื่อรักษาขีดความสามารถในการแข่งขัน ด้านราคาในระดับระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ของเด็กเล่น และของขวัญของตกแต่งบ้าน การย้ายฐานการผลิตของจีนไปยังต่างประเทศยังอาจช่วยบรรเทาการตรวจสอบทางการค้าที่มีต่อธุรกิจและสินค้าจีน ซึ่งจีนถูกตรวจสอบเรื่องการทุ่มตลาดและการอุดหนุนต่อเนื่องมาเกือบ ๒๐ ปี และ ๑๐ ปี ตามลำดับ

หลายฝ่ายยังประเมินว่า กิจการเอกชนจะมีบทบาทใน ODI มากขึ้นในอนาคต นั้นเท่ากับว่าบทบาทดังกล่าวจะไม่จำกัดอยู่เฉพาะกิจการของรัฐเท่านั้น เพราะกิจการเอกชนของจีนจำนวนมากต่างกำลังหาช่องทางและโอกาสในการออกไปลงทุนในต่างประเทศ

ในเชิงของประเทศลงทุนเป้าหมายนั้น จีนนิยมเลือกเข้าไปลงทุนในประเทศกำลังพัฒนา/ด้อยพัฒนาที่มีทรัพยากรและตลาดขนาดใหญ่ที่สอดคล้องกับความสามารถในการผลิตของจีนแทบทั้งสิ้น เอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ แอฟริกา และละตินอเมริกาจะเป็นเป้าหมายการลงทุนที่น่าสนใจ มูลค่า ODI ของจีนใน

ภูมิภาคเหล่านี้อาจจะยังไม่อาจทัดเทียมหรือสูงกว่าของชาติตะวันตกซึ่งเป็นกลุ่มผลประโยชน์เดิมได้ แต่ก็สะท้อนถึงอิทธิพลของจีนที่กระจายตัวมากขึ้น นอกจากนี้ การชะลอตัวของเศรษฐกิจในสหภาพยุโรปและสหรัฐฯ ยังน่าจะเป็นโอกาสในการลงทุนสำหรับกิจการของจีน ดังเช่นที่เราเห็นการลงทุนของจีนในยุโรปและสหรัฐฯ ขยายตัวในอัตราเร่งในช่วง ๒-๓ ปีที่ผ่านมา

หากการขยายตัวของ FDI และ ODI ในอนาคตอันใกล้ยังคงดำเนินไปในทิศทางและโมเมนตัมที่ผ่านมา (อัตราการเติบโตเฉลี่ยของ FDI และ ODI ในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๙ และ ๑๖.๖ ต่อปี ตามลำดับ) ก็จะส่งผลให้ ODI จะแซง FDI ของจีนภายในปี ๒๕๕๙ ทั้งนี้ โดยมีตัวแปรสำคัญ ได้แก่ การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก

และนโยบายเขตเสรีทางการค้า (Free Trade Zone) ณ นครเซี่ยงไฮ้ว่าจะมีมาตรการรองรับที่เป็นรูปธรรมในอนาคตอันใกล้หรือไม่ อย่างไร และขณะเดียวกันก็คาดว่าจะทำให้จีนก้าวแซงญี่ปุ่นขึ้นเป็นประเทศที่ออกไปลงทุนในต่างประเทศอันดับที่ ๒ ของโลก ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นจริง ก็ได้หมายความเพียงว่า จีนจะเข้าไปมีบทบาทและอิทธิพลในเวทีเศรษฐกิจและการค้าโลกมากขึ้นเท่านั้น แต่อาจจะนำไปสู่การปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจครั้งใหญ่อีกครั้งของจีน

การก้าวออกไป “บุกโลก” ของจีนในยุคหน้าจึงนับเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ทำนาย เพราะมาถึงวันนี้แล้ว เมื่อ “เงินขยับ โลกสะเทือน” พวกเราจึงควรจับตามองกันอย่างใกล้ชิด ...

รวบรวมและเรียบเรียงโดย

ดร. ไพจิตร วิบูลย์ธนสาร

อัครราชทูต (ฝ่ายการพาณิชย์)

สำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศ ณ กรุงปักกิ่ง

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗